

Intervju s Aleksandrom Srnec, učiteljicom Geografije u OŠ Orehovica.

Putujte, putujte i putujte

Učenici Oš Orehovica i sami mogu zaključiti da učiteljica Aleksandra Srnec jako voli svoj posao iako joj je ponekad naporan. Ona jako voli putovati. Učiteljica nam je ispričala nešto o svom životu, poslu, putovanjima...

Zašto ste odlučili postati baš učiteljica geografije?

Još od ranog djetinjstva željela sam biti učiteljica. Sjećam se svojih ranih godina obrazovanja (razredne nastave). Već tada sam sanjala o tome, a taj sam san u slobodno vrijeme i ostvarivala uz igru. U igri s mlađim bratićima i sestričnima uvijek sam glumila učiteljicu pripremajući im zadatke za rješavanje. Ta želja da postanem učiteljica nije jenjavala ni tijekom srednjoškolskog obrazovanja bez obzira na to što sam išla u ekonomsku školu. Tada se nekako i iskristalizirala ideja da to bude baš predmet Geografija. Želja za upoznavanjem svijeta i fenomenalne učiteljice Geografije u osnovnoj i srednjoj školi samo su tu želju dodatno učvrstile.

Je li težak posao učitelja?

Da. Iako svatko misli da mi učitelji najviše vremena provodimo na praznicima, to nije točno. Posao učitelja zahtijeva cjelodnevni angažman. Naše radno vrijeme ne završava odlaskom iz školske zgrade. Posao u razredu jedan je dio našeg poziva. Kod svoje kuće odrađujemo jedan velik dio svog posla koji se proteže na mnoge večeri, vikende i praznike.

Biti učiteljica danas je zahtjevnije jer su i djeca drugačija.

Ali to je posao koji ti pruža i zadovoljstva koja ne možeš doživjeti ako radiš neki drugi posao. Tu prvenstveno mislim na dječji osmijeh.

Kako se dolazi do promocije u učitelja mentora, a kasnije u učitelja savjetnika?

Predanim i upornim radom u školi i na sebi. Uvjet za napredovanje u struci je najmanje sedam godina rada u školi i određeni broj bodova koje treba skupiti u izvannastavnom radu (rad na projektima, rad s darovitim učenicima, rad s učiteljima pripravnicima, stručna usavršavanja...). Nakon prijedloga da učitelj bude promoviran u učitelja mentora, viša savjetnica iz Agencije za odgoj i obrazovanje dolazi u školu u direktan uvid naših sati i nakon toga te uvida u svu dokumentaciju daje prijedlog ministru za napredovanje. Zvanje učitelj mentor vrijedi pet godina nakon čega je potrebna obnova. Dakle, tijekom tih pet godina i dalje moraš predano raditi kako bi održao istu razinu i skupio ponovno bodove potrebne za napredovanje. Nakon pet godina slijedi ista procedura s time da broj bodova za zvanje učitelja savjetnika mora biti mnogo veći.

Kako je bilo raditi bez moderne tehnologije? Gore ili bolje?

Zanimljivo pitanje. Svako doba nosi svoje prednosti i mane. Bilo je isto zanimljivo, svakako smo se snalazili i koristili tadašnju modernu tehnologiju (grafoskope i slično). Današnja tehnologija pruža mnogo više mogućnosti, ali nekako mislim da sam prije ručno mnogo brže rješavala administrativne poslove. Možda je to samo moja subjektivna procjena.

Koji su vam predmeti u školi, osim Geografije, bili zanimljivi, a koji dosadni? Zašto?

Teško mi je odgovoriti na to pitanje. Nisam baš voljela Matematiku (valjda zbog toga što se nisam dovoljno potrudila pa sam unaprijed digla ruke od zadataka s uvjerenjem da ja to ne mogu). O učitelju ovisi mnogo toga. Čak i najdosadniji sadržaji mogu biti prezentirani zanimljivo pa samim time mogu biti zanimljivi. Nije mi baš bio zanimljiv Hrvatski jezik.

Koje sve zemlje ste do sada posjetili? Koja vam se najviše svidjela? Zašto?

Posjetila sam dosta zemalja u Europi – Sloveniju, Mađarsku, Srbiju, Bosnu i Hercegovinu, Crnu Goru, Tursku, Austriju, Češku, Italiju, Francusku, Njemačku, Portugal, Ujedinjeno Kraljevstvo, Belgiju, Nizozemsku. Svaka je posebna na svoj način. Izdvojila bih Portugal jer je stvarno predivan, ali na prvo mjesto stavila bih Nizozemsku. Zemlja totalno drugačija od svih ostalih. Uređena u svakom smislu, savršenog prometnog sustava, neobičnih poldera, brojnih kanala, zemlja u kojoj su ljudi naučili živjeti s vodom, ukrotiti vodu

(spriječiti poplave) i iskoristiti maksimalno njezine potencijale. O prirodi da i ne govorim. Gotovo 80-90% stanovništva govori tečno engleski jezik. Prekrasna arhitektura, vjetrenjače, bicikli na svakom koraku, a smeće doslovno ne vidiš.

Koliko puta ste bili na državnom natjecanju iz geografije?

Na državnom natjecanju iz geografije s učenicima bila sam ukupno pet puta i nekoliko puta kao članica Državnog povjerenstva za natjecanje iz geografije.

Imate li hobije?

Nemam baš puno vremena za hobije kao prije. Prije sam mnogo planinarila. Uglavnom se opuštam na putovanjima i volim slagati puzzle.

Koja Vam je najbolja knjiga?

Teško pitanje jer sam pročitala na stotine i stotine knjiga i teško je reći koja je najbolja. Obožavam putopise, recimo *Besa* Jože Horvata uvijek me iznova oduševljava.

Kakvi ste bili u školi? Jeste li radili nepodopštine?

Uzorna učenica. Ne sjećam se nepodopština.

Ako biste morali ići raditi u drugu školu, koja bi to bila?

Kad bih mogla birati, vrlo vjerojatno gimnazija.

Koliko godina radite u OŠ Orehovica?

U OŠ Orehovica radim 22 godine.

Možete li navesti neke događaje koji su bitni za školu? Drugim riječima, što se sve dogodilo u školi otkada vi radite?

Mnogo se toga događalo jer je škola jedan „živi organizam“... Dogodilo se lijepih i manje lijepih trenutaka (požar u staroj školskoj zgradi, prerani gubitak

dragog kolege iz zbornice...)). Ali svakako je najvažniji događaj preseljenje u novu školsku zgradu.

Što biste poručili mladim geografima?

Putujte, putujte i putujte. Tako najbolje upoznajete prostor, ljude, kulture... Ta iskustva s putovanja vas obogaćuju i ne mogu se mjeriti ni sa čime.

Tin Plaftak, 8.b